

■ Odpustit lze jednou, nenávidět musí stále

Ježíš k nim opět promluvil a řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8,12) „Vy jste světlo světa.“ (Matouš 5,14)

Jsou to jedinečné okamžiky náhlého osvětlení, když Ježíšovo světlo nečekaně zazáří v našich temnotách. Dokud byl Ježíš na světě, byl světlem světa, tak to řekl svým učedníkům. (J 9,5) Těm stejným následovníkům ale také pověděl, že i oni jsou světlo světa. A je to tak, Ježíš po naší zemi už dlouho nechodí, ale jsou zde lidé, kteří jako maják dál nesou a šíří světlo Kristovy lásky, někdy i velmi překvapivě.

Nedávno jsem viděl filmové zpracování knihy Světlo mezi oceány. Je to příběh o nešťastných lidech toužících po lásce, jejichž životy ale krutě ovlivnila válka, utrpení, smrt, ztráty nejbližších, životní dilemata, zmatek, špatná rozhodnutí i nenávisť.

Válečný hrdina Tom Sherbourne se vrátil z první světové války. Zbavený všech iluzí o životě, rozhodl se uchýlit do samoty jako správce majáku na ostrově Janus v Tasmánii. Zamilovala se však do něj krásná Izabela a on se s ní za krátko oženil. Dvakrát čekali dítě, moc se na něj těšili, ale žena dvakrát potratila. Byli z toho nešťastní, ale jednoho dne u ostrova uvízla loďka s mrtvým mužem s ještě žijícím nemluvnětem. Nastalo dilema, zda vše po pravdě nahlásit, nebo muže tajně pohřbít a dítě si nechat. Izabela přemluvila

muže, aby vše zatajili. Ač mu svědomí velelo událost oznámit úřadům, zvítězila láska k manželce. Zdálo se, že dítě i nová rodina budou navždy šťastní... Až do doby, kdy Tom potkal na hřbitově u kostela Hannah, ženu oplakávající ztraceného muže a jejich holčičku. Nevydržel tlak svě-

domí a ke všemu se proti vůli Izabely přiznal. To ho přivedlo do vězení, dítě bylo násilím vzato a vráceno původní matce, třebaže to si už vytvořilo citové pouto k matce adoptivní...

Nejsilnější okamžik celého příběhu pro mě nastal v retrospektivní vzpomínce, kdy Hannah položila tehdy ještě žijícímu manželovi, který byl Němec a skoro nikdo ho neměl rád, otázku: „Život byl

pro tebe tak krutý, a přitom jsi tak šťastný... Jak to děláš?“ Načež jí Frank pokojně odpověděl: „Odpustit stačí jen jednou. Nenávidět ale musíš po celý den a každý den, po celý život, si musíš připomínat špatné věci. Je to moc práce.“ Hannah přemohl jeho životní postoj: „Jsi nádherný člověk.“

Tato věta se v příběhu objevila ještě jednou, když Hannah pojala úmysl požádat soud o milost pro hlavní protagonisty dramatu, Toma a Isabelu, kterým hrozil trest dlouhého vězení. Rozhodla se jim pomoci, přestože jí děsivě ublížili. Zatajili smrt manžela, obrali ji na několik let o jediné dítě a dlouho žili v klamu. „Proč byste to dělala?“ ptal se policista, neboť nechápal, jaký má smysl pomáhat viníkům. Žena mu odpověděla: „Protože odpustit se musí jen jednou.“

Ježíš přinesl na svět světlo odpuštění a vložil ho do nás. Nedal se přemoci temnotou, nepřijetím, odmítnutím, posměchem, urážkami, ani zavržením. K tomu stejnému vedl i své následovníky, ke kterým se hlásíme i my. (Lk 6,37) Protože odpuštění je nejzářivějším světlem v temnotách našeho světa, evangeliem, které všichni tak zoufale potřebujeme. Nikdo z nás se nevyvarujeme toho, abychom neublížili druhým, a zároveň se neuchráníme bolesti, když je ublíženo nám. Dokonce i když chceme konat dobro, často zjistíme, že opak byl pravdou. Navíc nebývá vůbec jednoduché porozumět důvodům, proč se druzí lidé zachovali nedobře, ale co hůř, ani my se leckdy nevyznáme sami v sobě.

Budeme-li si však pamatovat, že odpustit stačí jen jednou, pomůže nám to, abychom nemuseli s sebou vláčet den co den a dlouhé roky pocity hořkosti, ublíženosti a neodpuštění. Byla by to skutečně moc velká zátěž, kterou netřeba být zatížen. Jak svobodný může být člověk, když odpustí všechno, jako Kristus odpustil jemu. Dokonce i to, co se zdá neodpuštělné...

Bronislav Matulík

Covid a my

Svědectví o Boží milosti a moci v čase pandemie

Jako křesťané jsme součástí světa, kde jsou také nemoci i smrt. Nedávno zemřel s covidem jeden milý bratr ve sboru na Smíchově. U nás jsme moc vděční, že se nás sice nemoc dotkla, ale ne s fatálními následky. Učí nás to však, že onemocnět může i dobrý křesťan, že uzdravení je velická milost, a nakonec že máme naději, která přesahuje i dny vezdejší. Uvádíme nyní dvě svědectví o moci modliteb a o tom, jak to dobře dopadlo.

Co jsme prožívali během návštěvy covidu v naší rodině?

Je to už téměř čtyři měsíce, co jsme se osobně setkali s covidem. Musím říci, že jsem nečekala, že to bude takhle brzy. Do té doby jsem ve svém okolí neměla nikoho, kdo by se nakazil.

Danovi začalo být špatně. Mysleli jsme, že to bude obyčejná viróza, kterou občas mívá. Měl zimnici a celkově se necítil dobře. Po několika dnech šel na test a výsledek byl pozitivní. Nám ostatním nic nebylo. Po pěti dnech od Danova testu jsme šly my ostatní a výsledek byl překvapivě negativní. Zůstávali jsme doma v karanténě a částečně Dana izolovali v ložnici.

Spala jsem v obýváku na gauči a budila se při každém Danově záchvatu kašle. Nemohla jsem moc spát, a tak jsem tento čas využívala k modlitbám. Volala jsem k Pánu Bohu, aby Dana uzdravil. V tu dobu už se za něj a naši rodinu modlilo hodně dalších lidí, kteří byli s námi ve spojení přes facebookovou modlitební skupinu.

Danův stav se nelepšil, přidal se kašel, bolesti zad, a dokonce stav na omdlení. Volali jsme záchranku, která ho po zvážení odvezla izolované covidové oddělení do Vinohradské nemocnice. Měl covidový zápal plic. Hůře se mu dýchalo, ale nemusel být připojen na dýchací přístroj. Po týdenním pobytu v nemocnici se vrátil domů, ale ještě stále nebyl bez příznaků. Měl kašel a byl hodně unavený. Jeho stav se pomaličku lepšil. Začal chodit na procházky a později pomalu i do práce. Myslím, že to byla pro něj taková zkouška trpělivosti, protože ta nemoc trvala déle, než jsme zvyklí, a jen pomalu se dostával na původní kondici. Jsem moc ráda, že ho Pán Bůh uzdravil, a vypadá to, že nebude mít žádné následky.

Jsem vděčná za to, že jako Boží dítě vím, že jsme v nejlepší péči a Pán Bůh je s námi, ať procházíme čímkoli. Děkuji Vám všem za to, že jste na nás mysleli ve svých modlitbách, že jsme na to nemuseli být sami. Je úžasné, že můžeme mít jeden druhého a tvořit spolu velkou Boží rodinu.

Martina Beranová

Přímluvné modlitby jsou požehnáním

Ne vždy můžeme vidět a vnímat vyslyšení svých modliteb. Často nám některé věci zůstávají skryty a mnohým nerozumíme. Jsme lidé a nejsme schopni proniknout do Boží mysli. Někdy zažijeme, že se naše vroucná přání nenaplnují, a do mysli nám přichází náročné slovo, že se něco stalo proto, aby se Pán Bůh nějakým způsobem oslavil.

Jestliže se Pán Bůh k přímluvným modlitbám přizná, tak je to důvod k vděčnosti a díkům. A takové díky bych chtěl vyjádřit i na stránkách Sborových listů. 26. prosince jsme jeli do rodiny švagrové, abychom vyzvedli naši maminku, která tam byla

na vánoční svátky. Švagrovi nebylo dobře, a tak se s námi nesetkal. Naložili jsme maminku do auta a jeli domů. Během celého roku jsme důsledně dodržovali všechna ochranná opatření, i kvůli své nemocné dceři Pavle. Tentokrát jsme ještě netušili, že si vezeme domů maminku, která již byla od švagra nakažená Covidem-19. Nemoc nám propukla přibližně za čtyři dny a na testech jsme byli diagnostikováni pozitivně. Manželka měla teploty jen asi dva dny a uzdravovala se rychle. Stejně tak i naše maminka ve věku 94 let.

Já jsem měl těžší průběh. Na týden se dostavily silnější bolesti hlavy, teploty, a když jsem vstal, tak jsem se musel držet všeho, co bylo po ruce, protože jsem se motal.

Tento stav trval ještě v neděli 10. ledna. Vzhledem k vyšší teplotě jsem ani nemohl sledovat přenos ze Soukenické, ale dozvěděl jsem se od manželky, že jsme byli jmenováni při výčtu nemocných a byli tak zařazeni i do přímluvných modliteb. Celou neděli jsem měl téměř 39°. Během odpoledne telefonovalo a mailovalo několik lidí z našeho sboru se sdělením, že se za nás modlí. Potom jsem prožil něco zvláštního. Večer, kdy horečky bývají často nejvyšší, najednou teplota zmizela a už se ani v dalších dnech nevrátila. Od té doby se můj zdravotní stav každý den rychle lepšil a brzy jsem se mohl vrátit ke svým úkolům. Také jsem mohl jít s manželkou na procházku. Moje povstání z covidu byla zvláštní zkušenost, spojená s přímluvnou modlitbou v nedělní dopolední bohoslužbě a odpoledne s dalšími modlitbami našich bratrů a sester.

Tato zkušenost mě povzbudila k dalším přímluvným modlitbám za nemocné a potřebné. Díky za modlitby! Pán Bůh je milostivý a čeká, že budeme ve svých prosbách vytrvalí!

Pavel Černý

Doba se změnila...

...forem pomoci přibývá

Tato doba změnila mnoho v naší práci. Ubyla setkávání ve větších skupinách a přibýlo mnohem více setkání individuálních. Poté, co jsem sám (pravděpodobně) prodělal Covid, mám jakousi jistotu, že nikam nic zlého nepřenáším. Během pandemie vyvstaly potřeby, které jsme museli jako sbor začít řešit. Zpomalení ekonomiky přineslo některým lidem také z našeho sboru méně zakázek, a tím také méně peněz. Na staršovstvu jsme se tedy rozhodli zapojit do Potravinové banky. Díky kontaktům na řádové sestry ze Staré Boleslavi to dopadlo tak, že jsem se stal členem jejich týmu. Díky tomu jsme získali pomoc pro osm rodin v Kralupech nad Vltavou a okolí. Právě, když se konala Národní sbírka pro Potravinovou banku, byli jsme osloveni, zda se také zapojíme. Jednu sobotu v prosinci jsme šli s Karolínkou do Tesca. Lidé přivázeli od pokladen své nákupy pro Potravinovou banku a my je skládali na palety. Bylo zajímavé sledovat, kdo přichází. Jednou manželský pár, pak maminka s dvěma dcerami školního věku, rodiny nebo jednotlivci, lidé od pohledu spíše nobl, ale také lidé jako by sami přišli z azylového domu. Těšilo mě, že lidé pomáhají ze všech skupin naší společnosti. Zboží se pak na Charitě přerovnálo do „banánovek“ a putovalo k více jak sedmdesáti rodinám. Po mém zapojení v pomoci rodinám, jsem byl osloven „sestřičkami“, zda bych mohl také promluvit k bezdomovcům nebo zda bych se mohl občas zapojit do příprav setkání potřebných rodin a oslovit je Boží zvěstí. Sám jsem zvědav, co se z toho podaří. Zatím se mi otevřely dveře do Charitního domu, kde bydlí starší lidé. Pravidelně je mohu na jejich pozvání navštěvovat a nevdají jim, že jim duchovně sloužím „evangelický farář“.

Poslední, ale jen občasná, dobrovolnická práce se otevřela v rámci Skautské pomoci. Z našeho dvouměstí je nás zapojeno jen pár. Vnímám to jako příležitost říci lidem dobrou zprávu o Pánu Ježíši. Stalo se mi, že jsem šel nakoupit jedné 84leté vdově předvánoční nákup. Nakonec z toho byl velmi milý, a věřím také důležitý, rozhovor pro její život. Povíдалa mi, jak si s Pánem Bohem povídá a byla moc ráda, když jsem ji povzbuzoval, ať v tom vytrvá, že se to našemu nebeskému Otci opravdu líbí a že to není troufalé. Mohl jsem ji zvěstovat evangelium a potěšit ji, že od teď mohu být také její farář. Moje práce se postupně z větších skupin přesunula k osobním setkáním. Jsem moc rád, že tomu tak je. Opravdu mě to baví. Proto každého zvu, ať se nestydí. Buď můžete přijít k nám, nebo já k vám. Už teď se na vás těším.

Váš Radek Novotný

Jsme spolu

I káva se dá popíjet online

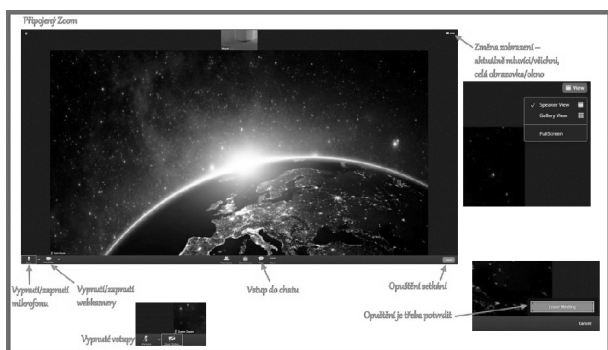
Mnozí z vás už možná postřehli a někteří se i zapojili do nedělního předpoledního online setkávání, kterým chceme v této zvláštní době pomoci udržovat naše vzájemné kontakty a vztahy.

Každou neděli 30 minut po skončení online bohoslužeb máme všichni možnost setkat se u virtuální kávy skrze naše počítače. Informace o tom, jak je možné se připojit, obdržíte vždy v sobotu večer.

Víme, že to není dokonalé, že ti, kteří nemají možnost se přes počítač propojit, jsou ochuzeni, proto prosíme, kontaktujte je alespoň telefonicky. Pár slov nebo společná modlitba zahřeje a povzbudí i po telefonu.

Mnoho sil a Božího požehnání přeje za staršovstvo

Petra Veselá

Únorové otevření modlitebny

Možnosti tu jsou, i když omezené

Staršovstvo se rozhodlo, že od února otevřeme modlitebnu pro menší počet osob. Podle aktuální epidemiologické situace se může scházet tolik osob, které představují 10 % kapacity sálu. V našem případě to znamená až 34 lidí.

Ve svých emailch jste dostali odkaz na registraci k možnosti účastnit se našich bohoslužeb v měsíci únoru. 7., 21. a 28. února nás může být až 34 ve standardním čase 10.00. Jen v neděli 14. února je to pouze 15 lidí a začátek je už v 9.00, protože tuto neděli bude naši bohoslužbu přenášet v přímém přenosu Český rozhlas stanice Vltava.

Prosíme, registrujte se na jednotlivé neděle, ale zároveň prosíme, neregistrujte se na všechny neděle najednou, aby mělo příležitost zúčastnit se bohoslužeb více sester a bratrů.

Děkujeme Pánu, že i přes mnohá omezení, která zažíváme, pořád existují možnosti, jak se scházet, i když jsou teď tak vzácné.

Staršovstvo

Soukenická na Vltavě

Rozhlasová bohoslužba v přímém přenosu 14. února 2021 od 9.00 hodin

Už mnohokrát jsem připravoval v přímém přenosu bohoslužby pro Český rozhlas, dříve pro Dvojku a nyní pro stanici Vltava. Za rozhlasáky to má na starost produkční paní Petra Petříčková, která připravuje kromě jiného také právě přímé přenosy bohoslužeb a zajišťuje všechny organizační, technické a ekonomické podmínky pro natáčení pořadů redakce náboženského vysílání.

Nedávno se na nás obrátili a my jsme s manželkou a s přáteli navštívili přímo studio na Vinohradské ulici. Tehdy jsem se s ní domlouval, že bych velmi rád poslal naši redaktorku časopisu BRÁNA do terénu, aby napsala pro čtenáře zajímavou reportáž o tom, jak se takové bohoslužby do rozhlasu dělají. I zeptal jsem se před měsícem paní Petříčkové, kam pojedou, a ona mně sdělila, že v této době nemají kam vyjet, ale rádi by, a jestli by nemohli přijet rovnou k nám? Staršovstvo to schválilo, tak se tedy připravme na bohoslužby, které budou ze Soukenické nejen online přes internet, ale také přes telefonní spojení do éteru přes Český rozhlas a konkrétně si budete moci bohoslužbu poslechnout na stanici Vltava.

Několik organizačních upozornění:

Bohoslužba začne v 9.00 hodin, a ne tedy v našem klasickém čase o desáté!

Bude moci přijít i několik účastníků, ale museli jsme pro bezpečnost množství lidí omezit na 15 a budou usazeni na galerii.

Během bohoslužby se nebude moci jezdit výtahem, budou muset být vypnuty telefony a omezeno bude i chození do sálu i ze sálu, abychom nerušili pořad.

Bohoslužba bude muset mít velmi přesně časově stanovený scénář programu, aby posluchači u rozhlasu nebyli vystaveni tichu, kterému by nerozuměli. Maximální pauzy jsou stanoveny na 3 vteřiny.

Zároveň ovšem proběhne náš obvyklý video i audio přenos přes internet, na což se budou muset zvukaři a obsluhující kamery připravit s účinkujícím (skupinou, kazatelem a čtenáři) dopředu.

Modleme se, prosím, za tuto bohoslužbu. Není koncipována primárně misijně, ale ekumenicky, neboť jí naslouchají křesťané z mnoha církví, odhaduje se několik desítek tisíc. Ale protože jí naslouchají i nekřesťané (třeba jen omylem) jistě zazní evangelium, které jsem si nazval O člověku a o Kristu, bude to poslední část kázání podle příběhů o Samsonovi.

Bronislav Matulík

NÁRODNÍ TÝDEN MANŽELSTVÍ 8.-14. ÚNORA 2021

O manželství a dětech.

O manželství a dětech

15. ročník Národního týdne manželství

Existuje široce zakořeněný názor, že příchod dětí do manželství nutně znamená konec romantiky a uspokojení v manželském vztahu. Mnohé páry také doufají, že příchod dětí jejich vztah stmelí a přitáhne je více k sobě. To se jistě může stát, ale ne většinou tak, jak si to pár představoval. Příchod dětí do manželství znamená více stresu, méně času na partnera i na sebe, často větší finanční nároky, zcela nové nastavení rolí a očekávání. Na druhou stranu děti přinášejí do vztahu zcela nový rozměr altruismu, kdy se učíme pečovat o druhé, statisticky každé další dítě snižuje pravděpodobnost rozvodu a přidá manželství cca 10 let a rodiče sami podle výzkumů většinově tvrdí, že mít děti dává jejich manželství hlubší smysl, a cítí se proto šťastnější. NTM otevře i další témata, jakými je manželství s dospívajícími dětmi, fenomén prázdného hnízda – manželství po odchodu a osamostatnění dětí nebo naopak pohled dětí na manželství.

Patnáctý ročník Národního týdne manželství, který se bude v České republice konat v týdně od 8. do 14. 2. 2021, ponese motto O manželství a dětech. Záštitu nad letošním ročníkem převzal senátor David Smoljak. Každý rok se v rámci tohoto týdne koná více než 100 akcí po celé ČR. Jejich přehled můžete najít na stránkách www.tydenmanzelstvi.cz, kde mohou místní pořadatelé registrovat i své akce v rámci NTM a dát tak o nich vědět ostatním. Organizátoři NTM nabídnou v době lockdownu sérii webinářů pro manželské páry.

Organizátoři NTM

Evangelikální fórum 2021

Hluboká církev – prameny a budoucnost evangelikální spirituality

Uskuteční se 17. až 19. února 2021 online. Vzhledem k tomu jsme se rozhodli programové schéma Fóra adaptovat a zkrátit.

Začneme ve středu večer společnou přednáškou Pavla Plchota – Zlomenost evangeliem. V následujících dvou dnech bude program od 9.00 do 14.00 v prostředí Zoom. Vybrat si budete moci z krátkých inspirativních přednášek Jana Hábla, Petra Hůstě, Dalimila Staňka, Jiřího Bukovského, Bohuslava Wojnara nebo Michala Kluse na témata vázající se ke spiritualitě. Detailní program hledejte na webových stránkách Evangelikálního fóra. Na programu jsou tradiční networky, letos obohaceny o network Revitalizace sborů. Jako bonus vám nabídneme rozhovor Davida Nováka s Kateřinou Lachmanovou o hledání spirituality.

Semináře vám pak budou vysílány on-line v následujících týdnech po skončení fóra pravidelně jednou za čtrnáct dní v podvečerních hodinách.

Cena: 600 Kč, přihlašovat se možno do 15. 2. 2021.

Veškeré informace naleznete na www.evangelikalniforum.cz. Pokud máte nějaké otázky, jsme vám k dispozici na info@ea.cz.

Organizátoři Evangelikálního fóra

EVANGELIKÁLNÍ FÓRUM 2021

Inspirativní přednášky, specializované networky,
semináře a diskuze

17.–19. února 2021 **ON-LINE**

*prameny a budoucnost
evangelikální spirituality*

**HLUBOKÁ
CÍRKEV**

Pořádají Česká evangelikální aliance
a evangelikální teologický seminář

únor
2021

samaří

SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

vždy ve čtvrtek od 18 hodin

4. 2. Příroda Jižní Afriky

Přednáška Martina Molnára
z jeho cest s promítáním fotografií.

Přes aplikaci Zoom:
<https://zoom.us/j/91516413973>

18. 2. Návrat ztraceného syna

Setkání s Rembrandtovým obrazem.
Arteterapeut Jiří Mach připomene
evangelní text, který je jeho motivem
a souvislosti vzniku obrazu.
Spíše než o přednášku z dějin umění,
půjde o sdílení zážitku s obrazem.

Přes aplikaci Zoom:
<https://zoom.us/j/91516413973>

pořadatel: Sbor Církve bratřské v Praze 1

podpořeno granty:

mediální partneři:

Mateřská rubrika

Od závislosti k nezávislosti a zase zpět

Když se tak dívám na své děti, říkám si, jak to muselo být fajn, když jsme byli malí my. Pominu-li tu, v našich očích, velkou radost, jako je odpolední spánek, který je v očích dětí často nejzbytečnějším časem celého dne, tak to nekonečné hraní, plné břicho bez práce a situace, kdy jsme nemuseli o všem rozhodovat jen my, bylo krásným obdobím.

Dětství je zjevně časem největší závislosti. Závislosti na rodičích, zpočátku nejvíce na matce. Postupně jsou rodiče pro své dítě vzorem a nedotknutelným bodem. A čím je dítě starší, nachází další a další vzory, které mu vstupují do života a ovlivňují ho. Časem se z naprosto závislé malé osůbky stává nezávislý dospělý jedinec.

A v určitém momentě se my dospělí začneme rozhlížet. Ať jsme, nebo nejsme věřící. Stejně jako když jsme byli děti, chceme se zase stát závislými. Závislými na někom, kdo bude mít naše rozhodnutí v rukou, možná na tom, kdo se postará o naše prázdné břicho, kdo nám dá ten vytoužený odpolední odpočinek. A třeba i to, kdo nám dá zpět dětský optimistický pohled.

Ježíš nám všechno to v Bibli nabízí a jako vzor nám předkládá právě děti. Jejich závislost a fakt, že sami nic nevlastní, jim dává jakousi osobní, vnitřní svobodu.

Až se zase budeme dívat na děti, vzpomeňme si právě na to, že jimi zase můžeme být, že jimi jsme.

Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. (Matouš 11,28)

V tu hodinu přišli učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kdo je vlastně největší v království nebeském?“ Ježíš zavolal dítě, postavil je doprostřed a řekl: „Amen, pravím vám, jestliže se neobráťte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského. Kdo se pokorí a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském. A kdo přijme jediné takové dítě ve jménu mém, přijímá mne. (Matouš 18,1–5)

HUMORNÉ OKÉNKO DĚTÍ ZE SOUKENICKÉ

Simeon Němeček (4 roky)

Sim: „Jaký je měsíc?“

Maminka: „Leden.“

Sim: „A proč není Sněžen?“

Simeon má superhrdinské období a odmítá nosit jiné než superhrdinské tričko. Dnes si vybral tričko s velrybou a nápisem „Zachraňte velryby.“ Zamyšleně se na mě podíval a povídá: „Mami, ty vypadáš jako velryba! Můžu Tě zachránit?“

Amáta Němečková (7 let)

Amátka se učí básničku do školy.

Ami: „David jede do... já si to nepamatuju!“

Maminka: „Do Dobrušky. Tam jsme byli na dovolené přece.“

Amátka to opět zkouší sama: „David jede... do Itálie!“

Noemi a Sára Šimovy (4, 2 roky)

Po snaze unavit děti řáděním ve sněhu naivně doufáme, že konečně jednou večer rychle usnou. Po nekonečných a neúspěšných pokusech o usnutí ale holky pořád skáčou po posteli, a odmítají spát. Rezignovaně prohlašuji, že je tam teda necháme, ať usnou samy, protože většinou vyžadují naši přítomnost. Holky ale nadšeně souhlasí. Otáčím tedy strategii – neodejdeme, dokud nepřestanou skákat a nebudou spát. Přichází pohotová odpověď: „My ale budeme skákat celou noc, takže vy vůbec nebudete moct jít spát!“

Anita Caltová (5 let), hádanka za bludištěm. Hádejte s námi!

Anitka: „Mami, najdeš mi pak nějakou tu schránkovou taštičku, prosím?“

Maminka: „Co? Jakou taštičku?“

Anitka: „Ty nerozumíš? Tu schrán-ko-vou taš-tič-ku!“

Po dlouhém přemýšlení a vysvětlování jsme přišli na to, že se jedná o obálku na dopisy.

Připravila Martina Caltová

40 dní s Biblií

Pane, nauč nás modlit se

V loňský rok jsme vyhlásili Rokem modlitby a po celé první pololetí jsme měli na biblických hodinách téma O modlitbě. Nyní se k tomu samému vracíme. Nejen proto, že loňský rok narušil v podstatě všechno, ale předně proto, že téma modlitby je vlastně nevyčerpatelné, jako je nevyčerpatelná naše četba Písma, nebo nakonec i služba lásky sobě navzájem.

Autor předvelikonočního programu, David Beňa, v úvodu píše: „Pane, nauč nás modlit se,“ žádali učedníci Pána Ježíše (L 11,1nn). Jan Křtitel tomu své žáky učil, Pane, nauč nás tomu také... Ježíšovou bezprostřední odpovědí na učednickou prosbu byla slova, známá po staletí jako modlitba Páně neboli Otčenáš. Odpovědi v širším slova smyslu bylo celé Ježíšovo vyučování, ba celý jeho život – a jeho umírání –, jak ho zvěstuje evangelium. Ježíšova modlitba a Ježíšův modlitební, a vůbec celý život představovaly potřebnou odpověď pro učedníky tehdy; a stejně žádoucí odpověď představují pro nás dnes. Vždyť i my musíme Krista opakovaně žádat: „Pane, nauč nás modlit se.“ Ano – hádám a snad nikomu nadmíru nekřivdím – ani my se většinou ještě neumíme modlit. Či raději doznám sám za sebe: Ano, neumím se modlit. A necítím se způsobilý o modlitbě psát. Víím z osobní zkušenosti, co je modlitební ztišení, co jsou vyslyšené modlitby. Ale znám i modlitební nejistotu a bezradnost. „Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit“ (Ř 8,26). Znáím nevyslyšené modlitby. Víím, jak prázdná jsou leckdy slova mých modliteb; a jak může člověka tížit Boží ticho, o které se modlitba rozbíjí. Znáím nedověru, ale i obyčejnou roztěkanost, lenivost, nechuť k modlitbě... Ovšem tím spíše vás také v letošním období před Velikonocemi zvu do Písma! Konkrétně ke slovům modlitby Páně a k vyprávění Lukášova evangelia – ono zmiňuje učednickou prosbu a lze je právem nazvat evangeliem modlitby. Zvu vás k modlitbě.

Rozpis denního čtení 2021

Datum	Žalmy	Lukáš	Modlitební katechismus • Kázání o modlitbě
24. 2.	Ž 73	L 1,1–25	Otče náš
25. 2.	Ž 74	L 1,26–56	
26. 2.	Ž 75	L 1,57–80	
27. 2.	Ž 76	L 2,1–24	
28. 2.	Ž 77	L 2,25–52	Celoživotní služba: L 2,22–39
1. 3.	Ž 78,1–39	L 3,1–38	Posvěť se jméno tvé
2. 3.	Ž 78,40–72	L 4,1–30	
3. 3.	Ž 79	L 4,31–5,11	
4. 3.	Ž 80	L 5,12–39	
5. 3.	Ž 81	L 6,1–26	
6. 3.	Ž 82	L 6,27–49	Přímluva a víra: L 7,1–10
7. 3.	Ž 83	L 7,1–23	
8. 3.	Ž 84	L 7,24–50	Přijď tvé království, buď vůle tvá
9. 3.	Ž 85	L 8,1–25	
10. 3.	Ž 86	L 8,26–56	
11. 3.	Ž 87	L 9,1–27	
12. 3.	Ž 88	L 9,28–50	
13. 3.	Ž 89,1–19	L 9,51–10,16	Radost z poznání Boha: L 10,21–24
14. 3.	Ž 89,20–53	L 10,17–42	
15. 3.	Ž 90	L 11,1–26	Chléb náš vezdejší dej nám dnes
16. 3.	Ž 91	L 11,27–54	
17. 3.	Ž 92	L 12,1–21	
18. 3.	Ž 93	L 12,22–53	
19. 3.	Ž 94	L 12,54–13,21	
20. 3.	Ž 95	L 13,22–14,6	Pozvání a omluvy: L 14,15–25
21. 3.	Ž 96	L 14,7–35	
22. 3.	Ž 97	L 15,1–32	Odpusť nám naše viny...
23. 3.	Ž 98	L 16,1–31	
24. 3.	Ž 99	L 17,1–37	
25. 3.	Ž 100	L 18,1–30	
26. 3.	Ž 101	L 18,31–19,27	
27. 3.	Ž 102,1–12	L 19,28–20,19	Falešná a pravá zbožnost: L 20,45–21,4
28. 3.	Ž 102,13–29	L 20,20–21,4	

29. 3.	Ž 103	L 21,5 – 38	Neuved' nás v pokušení...
30. 3.	Ž 104,1 – 23	L 22,1 – 30	
31. 3.	Ž 104,24 – 35	L 22,31 – 62	
1. 4.	Ž 105,1 – 23	L 22,63 – 23,25	
2. 4.	Ž 105,24 – 45	L 23,26 – 49	Ježíšovy královské modlitby: L 23,32 – 46
3. 4.	Ž 106,1 – 33	L 23,50 – 24,12	
4. 4.	Ž 106,34 – 48	L 24,13 – 53	S Kristem na cestě: L 24,13 – 35

Příčemž v záhlaví a v jádru četby, studia i modliteb ať je právě ona primární prosba: „Pane, nauč nás modlit se.“ Tento „katechismus“ nabízí uvedení do modlitby, rozpis čtení z Lukášova evangelia a z Třetí a Čtvrté knihy žalmů 73 až 106, dále pracovní listy pro studium modlitby Páně ve skupinkách či biblických hodinách, a nakonec povzbuzení k domácím pobožnostem s čítankou několika klasických modliteb.

Tolik David Beňa a já k tomu připojuji pozvání ba výzvu, obnovme či zavedme si domácí rodinné bohoslužby. Každý dostanete katechismus s názvem „Pane, nauč nás modlit se“ buď mailem nebo klasickou poštou. V čase koronaviru a omezení se tak budeme moci dobře vrátit k tradici naší církve, aniž by nás to zatěžovalo a třeba objevíme starý drahý poklad. I nedělní a biblické hodiny budou z tohoto programu vděčně a nadšeně vycházet.

Bronislav Matulík

Ze staršovstva

Částečně otevřené bohoslužby – od neděle 7. 2. zprovozníme rezervační systém na bohoslužby.

Nedělní setkávání „u kávy“ po bohoslužbách „Jsme spolu“ – první zkušenosti dobré, byly technické problémy, které ještě budeme řešit.

Rozhovor s Ondřejem Pavlíčkem, vedoucím besídky – covidové období v besídce je hodně improvizované, ale vše běží velmi dobře. Učitelé fungují, děti zvládají online besídky dobře, v každém oddělení je cca 5 dětí včetně nejmenšího oddělení. V tuto chvíli prosíme hlavně o modlitby.

Správce sboru v Soukenické – staršovstvo a kazatel Bronislav Matulík se dohodli, že vedle celocírkevní služby jako 1. tajemník RCB zároveň zůstane správcem sboru, po půl roce a roce se tato zdvojená služba vyhodnotí (jistě na vizitaci v květnu 2022).

Dělba práce a služeb – bude dobré více dělit práce a služby – všichni si připravíme návrhy za sebe do příštího staršovstva.

Výroční členské shromáždění – byl navržen termín 21. 3. 2021, požádáme Radu CB, aby vydala závazné pokyny pro celou církev ve věci výročních členských shromáždění, rozhodneme příště.

40 dní s Biblií – celocírkevní program od 24. 2. do Velikonoční neděle 4. 4. 2021 – využijeme nejen pro nedělní bohoslužby a biblické hodiny, ale i pro domácí bohoslužby a skupinky.

Knihovna – staršovstvo rozhodlo o roztrídění knih pro sbor, do archivu a na vyhození do sběru.

Fonotéka a videotéka – bratr Jan Němeček zajistí spolupracovníky na archivaci těchto materiálů.

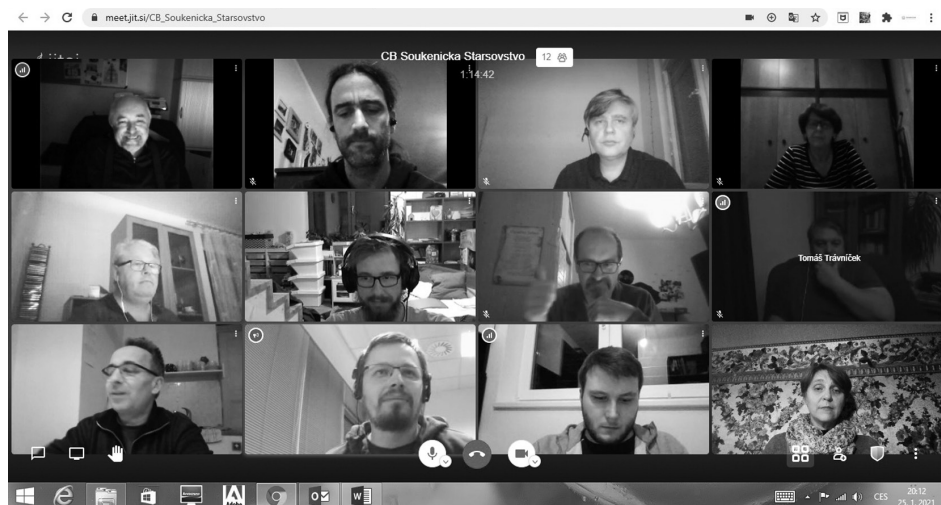
Dovolená kazatele sboru – Bronislav a Jana Matulíkoví si vezmou dovolenou ve dnech od 15. do 21. 2. 2021 – staršovstvo souhlasí.

Stará Boleslav – kazatel Radislav Novotný informoval o vývoji společenství ve Staré Boleslavi. Ukazuje se, že by zde mohl být potenciál k založení stanice, neboť tam žije několik křesťanů, kteří mají zájem společně se scházet – prosíme o modlitby.

NAROZENINY

Němeček Jan, ml.	1. 2.
Slabá Miluše	1. 2.
Pečenka Jiří	2. 2.
Václavík Milan	7. 2.
Novotná Lenka	10. 2.
Dolejší Daniel	12. 2.
Klímová Michaela	14. 2.
Melichar Bořivoj	14. 2.
Vernerová Jana	15. 2.
Kučera Miroslav	18. 2.
Beranová Šárka	20. 2.
German Martin	23. 2.

Staršovstvo

Mimořádná shromáždění

Rozhlasová bohoslužba a naše online setkávání – každou neděli hned po bohoslužbě následuje besídka pro děti a za 30 minut pak online setkávání s názvem „Jsme spolu“. Nezapomeňme ale, že 14. 2. 2021 vše proběhne o hodinu dříve, tedy začátek od 9.00 hodin!

Pravidelná shromáždění

Neděle	Online bohoslužby (10.00 hodin) – video a audio Online besídka (10 minut po konci bohoslužby)
Pondělí	Video pozdrav Radislava Novotného
Úterý	Biblické studium: text a audio – Bronislav Matulík
Středa	Pastýřský list správce sboru
Čtvrtek	Video pozdrav Tomáše Trávníčka Online mládež (18.00 hodin)
Pátek	Video pozdrav P. Veselého, J. Matulíkové, D. Košťála, J. Koudely, P. Němečka, O. Pavlíčka ad. Online dorost (16.00 hodin)

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXI
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800